

РЕШЕНИЕ

№ 617

гр. София, 04.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **Д. П. Ц.**
като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20231110217415 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по въззивна жалба срещу **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № ИК – 18 гр.София от 19.04.2022г.**, издадено от Председател на Сметната палата (СП) на Република България, с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание чл. 478 вр. с чл.171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от Избирателния кодекс (ИК), е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на **3000.00 (три хиляди) лева на Ц. Г. Ц., с ЕГН: ******* за административно нарушение по чл. 171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от Избирателния кодекс (ИК).

Санкционираното лице обжалва НП, с инвокирани доводи за неговата незаконосъобразност. Твърди се липсата на извършено нарушение и се релевират твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяната на НП.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован, не се явява, като се представлява от надлежен процесуален представител, релевиращ допълнителни съображения в подкрепа на въззивната жалба. **Претендират се разноски. В предоставеният 10 (десет) дневен срок не е постъпила писмена защита, съгласно предоставената от съда възможност и такава не е регистрирана в ЕИСС.**

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща в съдебно заседание надлежен процесуален представител, като такъв депозира подробна писмена

защита, с която инвокира доводи за неоснователност и недоказаност на депозираната въззивна жалба. **Претендират се разности.**

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранино, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I . Въззивната жалба е депозирана на **05.05.2022г. (четвъртък)** в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, подписана от жалбоподателя, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, връчено на **21.04.2022г. (четвъртък)** – с пощенско клеймо, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“ipso facto” – извод от самият факт):

Жалбоподателят Ц. Г. Ц. е законен представител на регистрираната с Решение № 2008-НС от 10.02.2021г. на ЦИК Политическа партия (ПП) „Р. за Б.“. Тази ПП участвала в изборите за народни представители за НС, проведени на 04.04.2021г. Дружеството „Е.“ ООД издало писмена фактура №/11.03.2021г. за сумата от 1176.00 лева с ДДС за предоставена услуга за „отпечатване на реклама в издание „Парламентарни избори 2021г.“. В законовия седем дневен срок до 18.03.2021г. на основание чл.171, ал.4 от ИК не е била подадена на хартиен и електронен носител информация (такава изобщо не е била подадена) за рекламната агенция, с която Политическа партия (ПП) „Р. за Б.“ е работела по време на предизборната си кампания. Тази информация е следвало да се обяви в поддържания от СП публичен регистър съгласно чл.171, ал.1 от ИК. Информацията е била необходима по ИК, която е следвало да се предостави на СП, за да може участниците в изборите и българските избиратели да направят своя предварителен информиран избор за конкретния политически субект. От друга страна, по смисъла на ИК посочената информация би дала възможност на СП да извърши всеобхватна проверка за източника на приходите и разходите, които ПП е извършила в предизборната си кампания за конкретните избори. Било извършено административно нарушение по чл.171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от ИК, което е било установено на 21.09.2021г. по време на одит на СП за декларираните от Политическа партия (ПП) „Р. за Б.“ приходи и извършени разходи в предизборната кампания за изборите за народни представители, проведени на 04.04.2021г.

Въз основа на съставения АУАН с № ИК-18/21.10.2022г., е било издадено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № ИК – 18 гр.София от 19.04.2022г.**, издадено от Председател на Сметната палата (СП) на Република България, с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание чл. 478 вр. с чл.171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от Избирателния кодекс (ИК), е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на **3000.00**

(три хиляди) лева на Ц. Г. Ц., с ЕГН: ***** за административно нарушение по чл. 171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от Избирателния кодекс (ИК).

Изложената фактическа обстановка се установява събраните по делото писмени доказателства, прочетени по реда на чл.283 от НПК вр. чл.84 от ЗАНН, както и от показанията на свидетелите М. В. П. и Г. Й. К. като одитори-експерти от Сметната палата, които съдът кредитира изцяло, като пълни, последователни, изчерпателни и детайлни на изложената фактическа обстановка, като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – *“per argumentum a contrario”*. Доказателствената съвкупност е единна, непротиворечива и последователна. Показанията свидетелите П. и К. са обективни, достоверни, логични, точни и същите кореспондират на писмените доказателства по делото. Необходимо е да се изложи, че с оглед непосредственото формиране на субективните възприятия на конкретната личност е нормално разпитаният свидетел да описва някои детайли от събитието по различен начин, според собствената си гледна точка. Това обстоятелство се обуславя от **човешка перцепция, сугестия и контрасугестия**, които са предпоставени от обективни фактори, основани например на изминало време, но и от субективни фактори, свързани със способността на всяко лице с оглед неговите психофизически качества като свидетел да възприема със сетивата си факти от обективната действителност, да може ги запомни в пълнота и/или цялост, като при тяхното последващо по-късно възпроизвеждане след датата на конкретно събитие и/или след първоначален разпит е логично възприятията на отделния свидетел да не са пълни, поради липсата на спомени, и/или да са неточни с тези, които първоначално са били изложени като свидетел, поради фактора време.

IV. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка *“ex officio”* относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя.

АУАН и НП са съставени от материално компетентни длъжностни лица по закон, съгласно приложените в преписката заповеди, длъжностни характеристики и други.

Съдът намира, че АУАН и НП отговарят от външна страна по форма и съдържание на изискванията по чл. 42, респективно чл. 57 от ЗАНН. Издадени са от надлежни органи и в рамките на техните законови пълномощия, като констатираното нарушение е изчерпателно, ясно и подробно описано в акта за установяване на административните нарушения, като по идентичен начин е отразено и в наказателното постановление. Нарушението е подведено правилно под съответната норма на материалния закон. В тази насока възраженията на процесуалния представител на

дружеството жалбоподател са неоснователни.

АУАН и НП са надлежно връчени на нарушителя с оглед гарантиране на неговите права и правото му на защита.

Съдът намира, че административно-наказващия орган не е извършил процесуални нарушения при провеждане на процедурата по съставяне на обжалваното наказателно постановление, като обратните съображения на жалбоподателя чрез процесуалния му представител срещу тези правни доводи на съда са неоснователни и недоказани.

Административно-наказателното производство е образувано в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото в отговорност на жалбоподателя нарушение е индивидуализирано в степен, позволяващо му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Нарушената материалноправна норма е посочена правилно.

В разглеждания случай е установено от обективна и субективна страна (при пряк умисъл на дееца), че в законовия седем дневен срок до 18.03.2021г. на основание чл.171, ал.4 от ИК не е била подадена на хартиен и електронен носител информация (такава изобщо не е била подадена) за рекламната агенция, с която Политическа партия (ПП) „Р. за Б.“ е работела по време на предизборната си кампания за народни представители за 2021г., на която рекламна агенция е заплатила възнаграждение за сумата от 1176.00 лева по издадената от „Е.“ ООД писмена фактура №/11.03.2021г. за предоставена услуга за „отпечатване на реклама в издание „Парламентарни избори 2021г.“. Тази информация е следвало да се обяви в поддържания от СП публичен регистър съгласно чл.171, ал.1 от ИК в законовия срок по чл.171, ал.4 от ИК, за да имат възможност всички избиратели и участници в изборите да направят своя предварителен информиран избор за дадения политически субект и за да може СП да извърши всеобхватна проверка на същия за приходите и разходите, сторени по време на самата му предизборна кампания.

Изпълнителното деяние на нарушението по чл.171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от ИК се осъществява чрез бездействие, като деецът осъществява непрекъснато състава през определен период от време, който започва с възникване на задължението деецът да извърши определено действие и продължава докато не бъде изпълнено това задължение. В тази връзка, решаващата инстанция на СРС съобразява обстоятелството, че по отношение на темпоралното фиксиране на нарушението, при описанието му от фактическа страна, през определения времеви период деецът създава едно трайно състояние, така че във всеки един момент да въздейства отрицателно върху непосредствения обект на даденото административно нарушение. Именно поради това, доколкото изпълнителното деяние включва в себе си бездействие, административно наказващият орган е посочил целия период на бездействие по неизпълнение на съответното задължение. В тази насока е

Решение № 2613 от 20.04.2017 г. на АдмС - София по адм. д. № 1091/2017 г.

Разпоредбата на чл. 478 от ИК предвижда налагане на глоба от 3000.00 лева до 10 000.00 лева, като в случая обосновано и законосъобразно наложена в минимален размер на жалбоподателя Ц.. Не се установява нарушение на материалния закон. Наложено административно наказание в минимален размер съответства на характера и тежестта на извършеното нарушение и ще постигне целите, визирани в ЗАНН. В тази насока е ***Решение № 5041 от 25.07.2023 г. на АдмС - София по адм. д. № 4566/2023 г.***

Нарушението не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В ЗАНН не е предвиден законен критерий за маловажни случаи на административно наказание, поради което следва да се изхожда от цялата съвкупност на смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, при които е извършено нарушението. Определяща е ролята на степента на обществена опасност на конкретното деяние, стойността на вредата, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението, значимостта на конкретно увредените обществени отношения.

В случая са засегнати особено важни обществени отношения, свързани с осигуряване на публична информация за финансиране на предизборна кампания. Конкретните нарушения не са с по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения от същия вид. Степента на обществена опасност на деянието е висока, както и значимостта на засегнатите обществени отношения. В тази насока са ***Решение № 4858 от 18.07.2017 г. на АдмС - София по адм. д. № 5781/2017 г. и Решение № 2119 от 31.03.2017 г. на АдмС - София по адм. д. № 1499/2017 г.***

Настоящата инстанция счита, че издаденото НП следва бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно. В заключение съдът не споделя изводите на въззивния жалбоподател от жалбата му, тъй като същите изцяло и в изложената пълнота обслужват упражняваната защитна функция в процеса и като най-заинтересована страна да избегне иницирираното административно – наказателно обвинение, като счита, че с приемане на неоснователността на тезите от въззивната жалба, с изложените от съда изводи от фактическа и правна страна се опровергават обратните по съображения доводи на жалбоподателя от жалбата му и в съдебно заседание, поради което съдът приема, че на същите е отговорено и не следва отново да им се противопоставят аргументи за тяхната неоснователност, с цел процесуална икономия.

По разноските:

Отговорността за разноски е обективна последица от развитието на съдебния спор и страната създава предпоставките за образуването му, следва да понесе санкционните последици за неоснователно му повдигане.

В тази насока настоящият съдебен състав следва да съобрази и последните промени в разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, извършени с ДВ бр.94 от 29.11.2019 г., които имат действие занапред, според които съдът присъжда на страните на разноски по реда на АПК, поради което като на основание

чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, жалбоподателят следва да понесе разноските за юрисконсулт за три инстанции в размер на по **150.00 лева**, определена от съда в пределите от 80.00 до 150.00 лева по негова преценка, **или общо в размер на 450.00 лева** и с оглед обема на осъществените процесуални действия от юрисконсулта на въззиваемата страна.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА КАТО ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № ИК – 18 гр.София от 19.04.2022г., издадено от Председател на Сметната палата (СП) на Република България, с което на основание чл.53 от ЗАНН и на основание чл. 478 вр. с чл.171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от Избирателния кодекс (ИК), е наложено административно наказание „парична глоба“ в размер на **3000.00 (три хиляди) лева на Ц. Г. Ц., с ЕГН: ******* за административно нарушение по чл. 171, ал.4 вр. чл.171, ал.2, т.9 от Избирателния кодекс (ИК).

ОСЪЖДА ВЪЗЗИВНИКА Ц. Г. Ц., с ЕГН: *** ДА ЗАПЛАТИ НА ВЪЗЗИВАЕМАТА СТРАНА СМЕТНАТА ПАЛАТА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ** чрез законният ѝ представител с адрес гр.София, ул. „Екзарх Йосиф“ № 37 на основание чл.143, ал.3 от АПК вр.чл.144 от АПК вр. чл.78, ал.8 от ГПК вр чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. чл.63 от ЗАНН, сумата от **450.00** лева за дължимо възнаграждение за юрисконсулт за трите съдебни инстанции.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14 (четирнадесет) дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____